

KWILIĆ (13) *vb impf*

kwilić (6), **kwielić** (7); kwilić *ArtKanc, RybGęśli, GosłCast, KlonWor*; kwielić *BartBydg* (2), *RejFig*; kwilić : kwielić *KlonŻal* (2 : 4).

kwielić z *tekstow nie oznaczających é.*

inf kwilić (1). ◇ *praes 3 sg* kwili (5). ◇ *1 pl* kwil(e)my (1). ◇ *3 pl* kwilą (2). ◇ *praet 3 sg m* kwilił (1). ◇ [3 *pl m pers* kwielili.] ◇ *imp 3 pl* niech kwielą (1). ◇ *part praes act* kwiląc (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

I. Intransit. (12) :

1. *Wydawać głos charakterystyczny dla ptaka; clangere BartBydg, Cn; pipiare BartBydg* (4) : *BartBydg* 257 [2 r.]; Nie tak kwieli słowiczek we krzu roznogłofy. *KlonŻal B2.*

kwielić na kogo (1): *IAstrzábá* miał miefzcżánin/ ná niewiáftę kwielił *RejFig Dd2v.*

2. *Płakać, lamentować, rozpaczać* (8) : on fię Sátyr śili/ Miedzy gminem rogátym námutniey łam kwili: Co go náfzy Polacy polá rofkopuiąc Wygnáli z Sár mácyey/ á láfy rumuiąc. *KlonŻal B, C, D2v* [2 r.]; *RybGęśli D2.*

W przeciwstawieniach: »kwilić ... krotochwilić, śmiać się« (2): *ArtKanc K2v*; lepiej czáfem wniść gdzie od żalu kwielą (Iáko piśmo mowi) niż tám kędy krotochwilą. *KlonŻal A2v.*

Zwrot: »kwilić lamentliwie« (1): Prośi/ bym odpuściłá/ kwiląc lámentliwie *GosłCast* 56.

Szereg: »łkać i kwilić« (1): Błogosłáwieni ci fá ktorzy tą to chwilą/ bezpráwie tu niołá, á łkáią y kwilą/ Biadá kto fię śmieie/ bo k wieczney rádości nie máfz w nim nádzieie. *ArtKanc K2v.*

II. Transit. (1) :

1. *Drażnić [kogo]* (1) : Záfzwe kwili łáśiády/ wftáwnie wydźiera Chude łzkápy/ nołáte z obory wywiera. *KlonWor* 14; [A dla tego wftápiwłfy ná morze kwielili Moyześłá [*irritaverunt Moysen*] ná morzu czyrwonym. *WróbŻółt (Mc. Scharffenberg) 1539 105/16*].

Synonimy: **I.2.** *lamentować, łkać, narzekać, płakać, żalić się; II.1.* *drażnić, kusić, pobudzać, podpuszczać, podszczuwać, prześladować, wywabiać, wywoływać, wyzywać, wzywać.*

Formacje współrdzenne: *zakwilić, rozkwilić, zakwilić.*

Cf KWIELĄCY, KWIELENIE